

Sygn. akt IV U 385/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR Renata Darłak</i>
Protokolant:	<i>Ewa Grzybek</i>

po rozpoznaniu w dniu **14 stycznia 2016r. w Rzeszowie**

sprawy z wniosku **M. O. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o **świadczenie rehabilitacyjne**

na skutek odwołania **M. O. (1)**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

z dnia 28 maja 2015 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 28 maja 2015 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy M. O. (1) prawo do świadczenia rehabilitacyjnego z funduszu wypadkowego na okres sześciu miesięcy licząc od dnia następnego po wyczerpaniu zasiłku chorobowego, tj. od dnia 18 kwietnia 2015r.-

Sygn. akt IV U 385/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 stycznia 2016 r.

Decyzją z dnia 28.05.2015 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy M. O. (1) prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z funduszu chorobowego oraz z funduszu wypadkowego. Jako podstawę prawną decyzji wskazał art. 83 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121), art. 3 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., Nr 167, poz. 1322 tekst jedn.) oraz art. 18 ust 1 i 3-6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 159 tekst jedn.) Na uzasadnienie podstawy faktycznej podał zaś, że lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 17.04.2015 r. orzekł, iż w związku z rokowaniem odzyskania zdolności do pracy istnieją okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego, pozostającego w związku z wypadkiem przy pracy na okres 6 miesięcy; że w dniu 17.04.2015r. został zgłoszony zarzut wadliwości tego orzeczenia i sprawa została przekazana do rozpatrzenia komisji lekarskiej ZUS oraz że orzeczeniem z dnia

11.05.2015 r. komisja ta orzekła, iż stan zdrowia wnioskodawcy nie uzasadnia przyznania mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W dniu 22.06.2015 r. wnioskodawca M. O. (1) wniósł odwołanie od powyższej decyzji, zaskarżając ją w całości i domagając się jej zmiany oraz przyznania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z funduszu chorobowego oraz z funduszu wypadkowego na okres sześciu miesięcy licząc od dnia wyczerpania zasiłku chorobowego.

W pierwszej kolejności wnioskodawca zarzucił, że ZUS nie rozpoznał istoty sprawy poprzez zaniechanie ustalenia rzeczywistego stanu jego zdrowia.

Dalej wskazał, że lekarz orzecznik ZUS przeprowadził badanie, w tym oględziny jego prawej ręki i poziomu sprawności prawej dłoni; że Prezes ZUS zgłosił zarzuty do orzeczenia tegoż lekarza; że badanie przed Komisją Lekarską było bardzo ograniczone gdyż nie dokonano oględzin prawej ręki pod kątem zakresu i kąta zgięcia pozostałych palców, ruchomości czy odzyskania pełnej sprawności oraz nie pytano go o prowadzony proces rehabilitacji. Naprowadził przy tym, że obecnie jest niezdolny do wykonywania pracy, którą świadczył przed wypadkiem z dnia 18.10.2014 r., a w zakresie której uprzednio orzeczono jego niezdolność do pracy; że z zawodu jest elektromechanikiem pracującym jako hydraulik, co wymaga pełnej sprawności obu rąk oraz że jest osobą praworęczną i niezmiernie istotne jest dla niego odzyskanie całkowitej sprawności prawej dłoni, na co według opinii lekarzy jest szansa.

Następnie wnioskodawca opisał swoje obrażenia do których doszło w wyniku wypadku z dnia 18 października 2014 r. oraz podał, że w wyniku doznanych uszkodzeń przeprowadzono amputację II palca prawej ręki na poziomie 1/3 trzonu kości śródrezcza; że z uwagi na charakter doznanego uszczerbku na zdrowiu proces leczenia do chwili obecnej nie został w pełni zakończony; że w dalszym ciągu pozostaje pod stałą kontrolą lekarza specjalisty w poradni ortopedycznej i chirurgicznej; że wg lekarza prowadzącego leczenie jego stan zdrowia jest niezadowolający z uwagi na brak pełnej ruchomości palca III i IV dłoni prawej, co wymaga kolejnych zabiegów fizykoterapii i stałych ćwiczeń ruchomości; że z uwagi na powracające bóle prawej ręki nadal zażywa leki przeciwbólowe i przeciwzapalne oraz korzysta z leczenia rehabilitacyjnego; że ma problemy z całkowitym zamknięciem ręki i występują u niego przykurcze palców, które wymagają intensywnej rehabilitacji.

Na koniec wnioskodawca wskazał, że z informacji przekazanych mu przez lekarza wynika, że istnieją rokowania na odzyskanie sprawności pozostałych palców prawej dłoni jednakże niezbędny jest dalszy proces leczenia, w tym intensywna oraz regularna rehabilitacja.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie, przytaczając te same argumenty, które legły u podstaw wydania zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 14.01.2016 r. wnioskodawca, podtrzymał swoje żądanie i wniósł o przyznanie mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z funduszu wypadkowego na okres sześciu miesięcy, licząc od dnia wyczerpania zasiłku chorobowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18.10.2014 r. wnioskodawca M. O. (1) pozostawał w zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę jako hydraulik. Z tego tytułu był objęty ubezpieczeniem społecznym, w tym ubezpieczeniem chorobowym i wypadkowym.

Tego dnia doszło do wypadku przy pracy. W wyniku wypadku wnioskodawca doznał uszkodzenia wielomiejscowego ręki prawej, amputacji palca drugiego ręki prawej z uszkodzeniem stawu śródreznopaliczkowego oraz złamania palca czwartego w części obwodowej w zakresie paliczka paznokciowego.

Po urazie wnioskodawca był leczony ortopedycznie w Oddziale Ortopedii Szpitala Wojewódzkiego nr (...) w R., gdzie zaopatrzone uraz chirurgicznie. Dalsze leczenie kontynuował w (...) w R. a następnie przechodził rehabilitację.

Od dnia 18.10.2014 r. wnioskodawca był niezdolny do pracy i niezdolność ta była spowodowana urazem, doznany w wyniku wypadku przy pracy. Od tego dnia wnioskodawca był uprawniony do zasiłku chorobowego. Wnioskodawca pobierał zasiłek chorobowy przez okres 182 dni, wyczerpując z dniem 17.04.2015 r. okres zasiłkowy.

W dniu 20.03.2015 r. wnioskodawca złożył w organie rentowym wniosek o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną wypadkiem przy pracy.

Orzeczeniem z dnia 17.04.2015 r. lekarz orzecznik ZUS orzekł, iż w związku z rokowaniem odzyskania zdolności do pracy istnieją okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 6 miesięcy, licząc od daty wyczerpania zasiłku chorobowego oraz że świadczenie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

Do przedmiotowego orzeczenia Główny Lekarz Orzecznik O/ZUS w R. zgłosił zarzut wadliwości. Rozpoznając przedmiotowy zarzut orzeczeniem z dnia 11.05.2015r. Komisja Lekarska ZUS stwierdziła brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

W oparciu o powyższe orzeczenie organ rentowy wydał decyzję, stanowiącą przedmiot zaskarżenia w niniejszej sprawie.

(**dowód:** akta organu rentowego, karta informacyjna Szpitala Wojewódzkiego nr (...) w R. k. 8)

Na tym tle zrodził się spór, dotyczący uprawnień wnioskodawcy do świadczenia rehabilitacyjnego. Rozstrzygnięcie powyższej kwestii wymagało wiadomości specjalnych, dlatego też sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłego sądowego - specjalisty z zakresu ortopedii.

W trakcie badania fizykalnego wnioskodawcy biegły stwierdził całkowity brak drugiego promienia dłoni prawej (pozostaje kikut drugiej kości śródreżca) z wytworzeniem tzw. ręki wąskiej, bliźnię strony promieniowej dłoni, brak zamknięcia dłoni w całości: ograniczenie zgięcia stawów śródreżca - palczkowych 3, i 4 promienia, niepełny chwyt globalny oraz deformację paznokcia i opuszka czwartego palca.

W ocenie biegłego wnioskodawca nadal pozostaje bez pełnej zdolności do pracy a stan jego zdrowia w zakresie narządu ruchu powoduje nadal niezdolność do pracy. Ponadto M. O. wymaga dalszej rehabilitacji i usprawniania: poprawy zakresu ruchów stawów 3 - 5 promienia oraz poprawy wydolności i sprawności chwytu globalnego dłoni.

Mając na uwadze powyższe biegły stwierdził, że po wyczerpaniu zasiłku chorobowego wnioskodawca był nadal niezdolny do pracy z powodu choroby a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokowały odzyskanie zdolności do pracy, do czego niezbędny był okres do 31.12.2015 r.

(**dowód** : opinia sądowo – lekarska biegłego z zakresu ortopedii k. 23 - 25)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dowodów tj. dowodów z dokumentów, których treść i autentyczność nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania oraz na podstawie opinii sądowo-lekarskiej. Sąd podzielił i przyjął za własne ustalenia oraz wnioski, zawarte w opinii biegłego sądowego W. P.. Są one bowiem logiczne, spójne i jednoznaczne oraz znajdują oparcie w dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy. Jeśli zaś chodzi o opinię to została ona oparta na wiedzy medycznej i doświadczeniu zawodowym biegłego. Poza tym żadna ze stron nie zgłosiła do niej zarzutów.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 9 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 tekst jedn.) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, którego niezdolność do pracy została spowodowana wypadkiem przy pracy jeżeli po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. W takim przypadku wynosi ono 100 % podstawy wymiaru.

Jak wykazało postępowanie dowodowe po wyczerpaniu zasiłku chorobowego tj. po dniu 18.04.2015 r. wnioskodawca był nadal niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 18.10.2014r., a jego dalsze leczenie i rehabilitacja lecznicza rokowały odzyskanie zdolności do pracy do dnia 31.12.2015r.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴§ 2 kpc należało zmienić zaskarżoną decyzję i orzec zgodnie z żądaniem wnioskodawcy, mając przy tym na uwadze przepis art. 321 kpc..